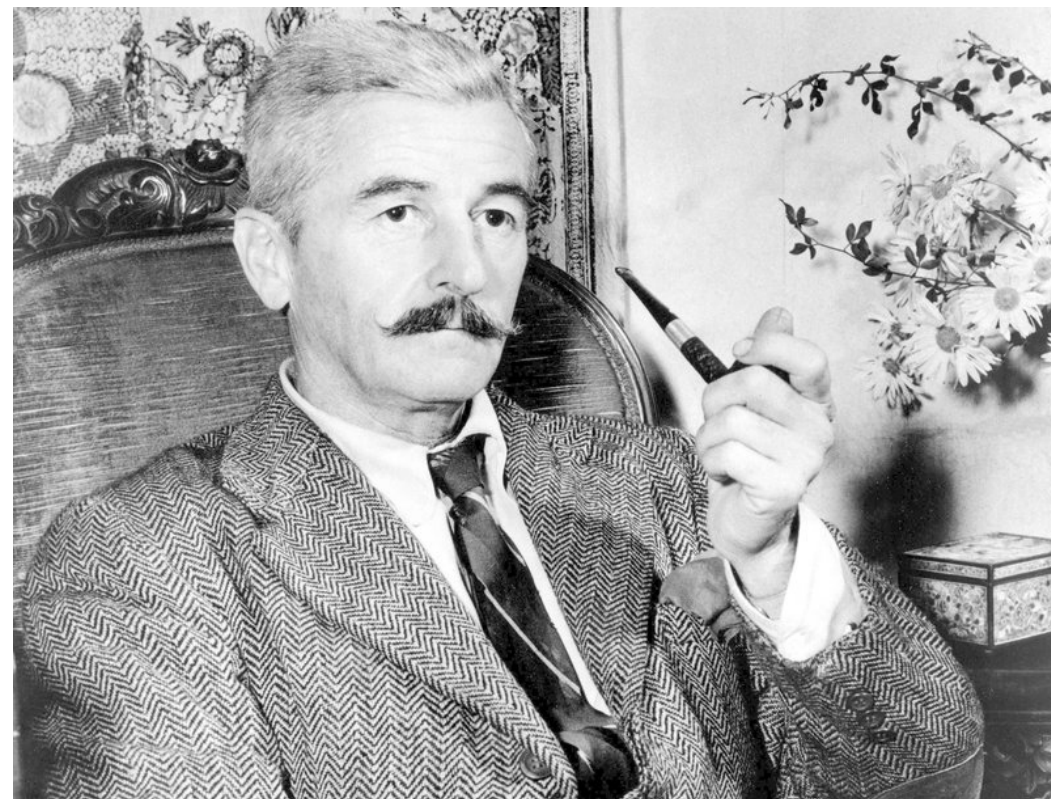

William Faulkner per sempre

■ Edicions de 1984 presenta 'La mansió', final de la trilogia del premi Nobel del 1949, mestre de mestres

Faulkner va mostrar des de conflictes racials al pas complicat del sud a la modernitat Foto: ARXIU.

DAVID CASTILLO - BARCELONA

Podria semblar que fa una eternitat quan llegíem apassionadament William Faulkner al nostre país, però va haver-hi un moment que el novel·lista nord-americà estava de moda entre nosaltres. Era una referència, no tan sols per als reconeguts escriptors del *boom* sud-americà sinó per a tots els que

preteníem convertir els nostres relats abarrocats en carn filològica. Al voltant de les traduccions i dels assajos, les discussions sobre aspectes de la seva obra podien arribar a les mans. Han passat dècades des de les traduccions de les novel·les per part d'Hortènsia Curell, Manuel de Pedrolo, Jordi Arbonès, Marta Pera, i Ramon Folch i Camarasa, que des del 1967 van acostar-nos les obres fonamentals del narrador del sud, com ara *Rèquiem per a una*

“«La mansió» és una introducció perfecta a un dels grans mons narratius de la literatura”

---

monja, Absalom, Absalom!, Intrús en la pols, Santuari, Les palmeres salvatges i Mentre agonitzo. També cal destacar els contes de *L'arbre dels desitjos*, traduït per Albert Fontich per a Edicions B el 1989. I des del 1991, a excepció de reedicions escadusseres, res.

Aquesta tendència es va trencar quan el 2014 Edicions de 1984 va publicar la primera part de la trilogia dels Snopes. Per aquest motiu parlem amb l'editor Josep Cots, flamant Premi Nacional, que està encetant aquestes traduccions de Faulkner, que han començat per la trilogia formada per *El llogaret*, *La ciutat* i *La mansió*, les dues primeres traduïdes per Maria Iniesta, i la tercera per Esther Tallada. Cots, que reconeix la influència decisiva que ha tingut Faulkner en l'obra d'autors com García Márquez, però també en novel·listes d'aquí com Rodoreda, Porel i l'esmentat Pedrolo, ens diu: "Considero que Faulkner és decisiu perquè és capaç de dibuixar el seu món del sud dels Estats Units, amb tots els mites, llegendes i altres circumstàncies. El vaig voler impulsar perquè tenia la sensació que havia quedat sepultat, oblidat totalment. A causa del gruix escarransit dels nostres lectors, deixem de banda autors clau de la literatura, que queden superats per les noves fornades, per les novetats, pel mercat efímer. Un escriptor de la vàlua de Faulkner ha de tenir noves traduccions i ser a les llibreries!"

Cots vol aplicar la política d'autor, que és una de les línies de la casa, malgrat les dificultats inherents al mercat català: "Tinc el pla de continuar costi el que costi. La nostra línia no és abandonar els autors, sinó mostrar el ventall màxim de la seva obra. El projecte passa per intentar donar relleu a una extensa edició de les obres de Faulkner, tant de les novel·les com dels contes. La pròxima serà *Llum d'agost*, de la qual hi havia una traducció de Manuel de Pedrolo, que volem actualitzar amb una versió per al lector actual."

Les dificultats venen de la migradesa dels tiratges actuals, però el fet de tirar endavant una iniciativa com aquesta només és comparable al que va fer en castellà Alfaguara, amb el repte de les vendes encara més reduïdes en català: "Amb Faulkner ens hem mogut en els dos primers llibres de la trilogia amb unes xifres pírriques, entre 1.200 i 1.400 exemplars. Crec, però, que *La mansió*, que forma part de les novel·les sobre l'ascens i caiguda de la família Snopes, té un atractiu especial. És una introducció perfecta a un dels grans mons narratius de la història de la literatura, que s'ha de conservar."

Nascut al sud profund del Mississipi el 1897, Faulkner pertanyia a una família aristocràtica en decadència des de la guerra de Secessió que va destruir el sud. L'atmosfera llegendària del sud agrícola, pobre i feudal és un dels punts recurrents de la seva obra, que s'engrandeix amb els anys per l'estructura sòlida i la grandesa de les situacions descrites, sovint detalls que actuen com una lupa en la sensibilitat del lector. Amb una formació mínima, Faulkner va començar amb la poesia. Sota el mestratge de Sherwood Anderson, Eliot i Joyce se suma a la revolució de la novel·la, oferint narracions corals, que poden evocar nissagues familiars, el retorn dels soldats o acostar-se a la literatura policíaca gairebé gòtica en obres com *Santuari*. L'èpica, la llegenda i la mort sempre latent conformen l'aventura del llenguatge que sedueix el lector.

El 6 de setembre arribarà a les llibreries 'La mansió'

L'editor Josep Cots s'entusiasma parlant de Faulkner: "Quan va començar a escriure la trilogia feia més de mig segle que havia acabat la guerra de Secessió. El que fa és mostrar-nos la decadència del sud, de la concepció aristocràtica esclavista. El mateix pas de la trilogia al llarg dels anys mostra com l'antic sud va morint i el nou neix. És un periple de gairebé un segle, la cronologia vital d'una transformació i de les seves parts fosques. La va escriure durant més de trenta anys. Feia broma dient que coneixia més els personatges que els mateixos lectors. Això es reflecteix en aquesta tercera obra, en què alguns dels protagonistes creixen. És una obra autònoma, però fa de compendi i els personatges tenen més dimensió que en les anteriors. Resulta molt agradable perquè no té unes trames complicades i és una bona entrada. Amb això, vull manllevar les afirmacions de la llibretera Marina Porras quan deia que havia estat un encert començar a recuperar Faulkner a partir dels Snopes. Faulkner té molt sarcasme i *La mansió* alterna personatges i narradors diferents, però és senzilla de llegir".